உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௩] யுவஹூ மாசிமீ [பகுதி-௪.
Vol. XXXIII. February-March 1936. No. 4.

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை.

[௪௬-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

III. விருத்தவேதுப்போலி.

இனி விருத்தவேதுப்போலிவகை நிரூபிக்கப்படும்.

விருத்தவேதுப்போலியாவது:—வாதிகூறும் ஏது அவன்கூறும் துணிபொருளை மாறுபடத்துணிதற்கு உரியதாயிருப்பது என்பது நியாயநூல்வழக்கு.

ஈண்டு அதனை உடன்பட்டும் சிறிது வேறுபடுத்தியும் நான்கு வகையாகப் பகுத்துவழங்குகின்றனர். அவை:—

(1) தன் துணிபொருளின் சொரூபங்கெடுமாறு மறுதலைப் பட்டபொருளைத் துணிதற்கு உரியதாயிருப்பதும்,

(2) தன் துணிபொருளிலுள்ள விசேடங்கெடத் துணிதற்கு உரியதாயிருப்பதும்,

(3) தன் துணிபொருட்குப் பற்றுக்கோடான பக்கப்பொருளின் சொரூபங்கெடத் துணிதற்கு உரியதாயிருப்பதும்,

(4) தன் துணிபொருட்குப் பற்றுக்கோடான பக்கப்பொருளின் விசேடங்கெடத் துணிதற்கு உரியதாயிருப்பதும் ஆம்.

*

இம்முறையானே நியாயப்பிரவேசத்தில் விருத்தவேதுப்போலி யின் தொகையும் வகையும் வருமாறு:—

விருத்த ஹேதவ: சத்வார:। தத்யதா?

(1) தர்மஸ்வரூபவிபரீதஸாதந:

(2) தர்மவிசேஷவிபரீதஸாதந:

(3) தர்மிஸ்வரூபவிபரீதஸாதந:

(4) தர்மிவிசேஷவிபரீதஸாதநச்சேதி.

இதன்பொருள்:—விருத்தவேதுப்போலி நான்குவகைப்படும். அஃதெங்ஙனம்? எனில், தர்மஸ்வரூபவிபரீதசாதநமும், தர்மவிசேஷவிபரீதசாதநமும், தர்மிஸ்வரூபவிபரீதசாதநமும், தர்மிவிசேஷவிபரீதசாதநமும் ஆம் என்பது.

மணிமேகலையில் இவை வருமாறு:—

“விருத்தந் தன்னைத் திருத்தக விளம்பிற்
றன்மச் சொரூப விபரீத சாதநந்
தன்ம விசேட விபரீத சாதநந்
தன்மிச் சொரூப விபரீத சாதநந்
தன்மி விசேட விபரீத சாதந
மென்ன நான்கு வகைய தாகும்.” (உ௪௬ – உ௫௧)

என்பது.

இதனுள் நியாயப்பிரவேசத்திற் சொல்லியபடியே தொகையும் வகையும் சொல்லப்பட்டன.

1. தர்மஸ்வரூபவிபரீதசாதநம்.

இவற்றுள் முதற்கண் நின்ற தர்மஸ்வரூபவிபரீதசாதநம் வருமாறு.

தத்ர தர்மஸ்வரூபவிபரீதஸாதநோ யதா?
நித்ய: சப்த: க்ருதகத்வாத், ப்ரயத்நாநந்தரீயகத்வாத்வேதி:-
அயம் ஹேது: விபக்ஷஏவ பாவாத்விருத்த:

இதன்பொருள்:—'முற்கூறிய நான்குவகை விருத்தவேதுப் போலிகளுள், தர்மஸ்வரூப விபரீதசாதநம் எங்ஙனம்? எனின், சத்தம் நித்தியப்பொருள், காரியப்பொருளாதலால், அல்லது முயற்சியாற்றேன்றுதலால் (என்பது.) இவ்வேதுப்பொருள் விபக்ஷத்தில்மாத்திரம் இருத்தலால் விருத்தமாயிற்று' என்பதாம்.

இதனுள் ஏது விகற்பிக்கப்பட்டது; மணிமேகலையில் இவ்வாறு விகற்பிக்கப்பட்டதாயில்லை. இவ்வேது விபக்ஷத்தில்மாத்திரம் உண்மையால் விருத்தமாயிற்று என்று இது விருத்தமாதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது; மணிமேகலையில் இது விரித்து விளக்கப் பட்டது.

மணிமேகலையில் இதன் இலக்கணம் வருமாறு:—

"..................................அத்
தன்மச் சொரூப விபரீத சாதநஞ்
சொன்ன வேதுவிற் சாத்திய தன்மத்
துருவங்கெடுதல்" (உஅக – உஅச)

என்பது.

இதன் பொருள்:—'தன்மச்சொரூபவிபரீதசாதநத்தின் இலக்கணமாவது: வாதிகூறிய அவ்வேதுவினாலேயே அவன்கூறிய துணிபொருள் இல்லையாம்படி அத்துணிபொருளின்சொரூபம் கெடுதல்' என்பதாம். 'அதாவது:- வாதிகூறிய ஏது, அவன்கூறிய துணிபொருள் இல்லையென்று எதிரி மறுப்பதற்கு உரியதாயிருத்தல் என்றபடி. [இவ்விலக்கணம் நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.]

இனி இவ்விலக்கணம் அமைந்த ஒருதாரணங்காட்டி விளக்கப்படும். அது வருமாறு:—

"..........................சத்த நித்தம்
பண்ணப் படுதலி னென்றுற் பண்ணப்
படுவ தநித்தமா தலிற்பண்ணப் பட்ட
வேதுச் சாத்திய தன்மநித் தத்தைவிட்
டநித்தஞ் சாதித்த லான்விபரீதம்" (உஅச–உஅஅ)

என்பதாம்.

இதனுள், 'சத்தம் நித்தம், பண்ணப்படுதலால்' என்றது உதாரணம். இவ்வுதாரணத்துள், சத்தம் பக்கப்பொருள். நித்தமாதல் துணிபொருள்; இது சாத்தியதன்மமெனவும், தன்மமெனவும்படும். பண்ணப்படுதல் ஏதுப்பொருள்.

பண்ணப்படுவது அநித்தமாதலின் என்றது இதுவிருத்தவேது வாதற்குக் காரணம் காட்டியவாறு. அதாவது: இங்கு, சத்தத்தில் துணியக்கருதிய தன்மஸ்வரூபம் நித்தமாதல்; இதனைவிட்டு அநித்தத்தில் வியாபித்திருத்தலால் என்றபடி.

பண்ணப்படுதலாகிய ஏதுவென்பார் பண்ணப்பட்டவேது என்றார்; பண்ணப்படுஞ்செயலே ஏதுவாதலால் அது தொழிற்பெயர்ப் பாற்பட்டுப் பெயரெச்சத்துக்கு முடிபாயிற்று; அல்லதூஉம் பண்ணப்படுதலால் என்று சொல்லப்பட்டவேது என்பார் பண்ணப்பட்ட ஏது என்றார் எனினுமாம். பண்ணப்படுதல் - முயற்சியாற் றோன்றுவிக்கப்படுதல்.

'சாத்தியதன்மநித்தத்தைவிட்டு அநித்தம் சாதித்தலான் விபரீதம்' என்றது சத்தமாகிய தன்மியில் துணியக்கருதிய தன்மமாகிய நித்தத்தன்மையைச் சாதிக்கமாட்டாமற் ்கைவிட்டு, அதன் மறுதலைப்பொருளாகிய அநித்தத்தன்மையைச் சாதித்தற்கு உரியதாயிருத்தலால் இது தன்மச்சொரூபவிபரீதசாதநமாம் என்றவாறு.

ஈண்டு, நித்தத்தன்மை அநித்தத்தன்மை என்னற்பாலன முறையே நித்தம் அநித்தம் என நின்றன. 'எழுத்தொடுபுணர்ந்து' என்பதுபோல. இது பண்பியின்பெயர் பண்பிற்கானமையால் ஆகுபெயர்.

சாத்தியதன்மமாகிய நித்தத்தன்மையை விடுதலாவது: 'யாது யாது பண்ணப்படுவது அது அது நித்தம், இதுபோலும்' என்று ஒருதாரணமேனும் சுட்டிக்காட்டுதற்கு இடமில்லாதிருத்தல்.—அதாவது—நித்தத்தன்மையுள்ள ஆகாசமுதலிய சபக்கப்பொருளொன்றினும் ஏது இலதாதல்.

அநித்தம் சாதித்தலாவது.—எதிரியால், யாது யாது பண்ணப்படுவது, அது அது அநித்தம்; குடம்போலும் என்று தன்மியின் சொரூபம் கெடுமாறு உதாரணங் காட்டும்படி துணிபொருளில்லாத விபக்கமாகிய அநித்தப்பொருள்களில் வியாபித்திருத்தல். அநித்தம் - நாசமடைவது. விபரீதம் - விருத்தம். [இவ்வாறான விளக்கவுரை நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.]

2. தர்மவிசேஷவிபரீதசாதநம்.

இனி, நியாயப்பிரவேசத்தில் தர்மவிசேஷ விபரீதஸாதநம் வருமாறு.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾?
𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍
𑌛𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿.
𑌅𑌯𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿
𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍.

இதன் பொருள்: 'தர்மவிசேஷவிபரீதஸாதநம் எங்ஙனமெனில் கண்முதலிய இந்திரியங்கள் பரார்த்தப்பொருளாயுள்ளன; கூட்டமாயிருத்தலால்; படுக்கை இருக்கை முதலிய அங்கவிசேஷம்போலும் (என்பது); இவ்வேதுப்பொருள் எங்ஙனம் கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் பரார்த்தத்தன்மையைச் சாதிக்கிறதோ அங்ஙனமே பரமான ஆன்மாவிற்கு அவயவக்கூட்டமுடைமையையும் சாதிக்கிறது. இரண்டுபக்கத்திலும் வியபிசாரமில்லாமையால்' என்றவாறு.

இங்கு இவ்வேதுப்போலிக்கு உதாரணங் காட்டி அது ஏதுப்போலியாதற்குக் காரணம் தொகுத்துக்கூறப்பட்டிருக்கிறது; அது விரித்துவிளக்கப்படவில்லை; மணிமேகலையில் இலக்கணங்கூறி உதாரணங்காட்டி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மணிமேகலையில் இதன் இலக்கணம் வருமாறு:—

"தன்ம விசேட விபரீத சாதநஞ்
சொன்ன வேதுச் சாத்திய தன்மந்
தன்னிடை விசேடங் கெடச்சா தித்தல்" (உ௮௬—௬௯)

என்பது.

இதன்பொருள்: 'தன்மவிசேடவிபரீதசாதநத்தின் இலக்கணமாவது,—வாதி கூறிய ஏதுவே அவன்கூறும் துணிபொருளிலுள்ள விசேடம் இல்லையாமாறு சாதித்தற்கு உரியதாயிருத்தல்' என்றவாறு. [இவ்விலக்கணவாக்கியம் நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.]

'தன்மவிசேடவிபரீதசாதனம்' என்றது அதன் இலக்கணத்துக் காயிற்று. சாத்தியதன்மம் - துணிபொருள். சாதித்தல் - சாதித்தற்கு உரியதாயிருத்தல் என்னும் பொருள்பட நின்றது. இது இலக்கணைச்சொல்.

இனி, இதன் உதாரணம் வருமாறு:—

"கண்முத லோர்க்கு மிந்திரி யங்க
ளெண்ணிற் பரார்த்தந் தொக்குநிற் றலினாற்
சயன சனங்கள் போல" (உ௯உ—உ௯௪)

என்பது.

இதன்பொருள்: 'கண்முதலிய போகசாதநமான சரீரேந்திரியங்கள் ஆராயுமிடத்துத் தம்மின் வேறாயுள்ள பரனுக்குப் பயன்படுதற்குரிய போகசாதநங்களாயுள்ளன; பலவாய்க் கூடிநிற்றலால்; பஞ்சணைமெத்தையும் சிங்காசனமும் போல' என்பது.

இதனுள், சரீரேந்திரியாதிகள் பக்கம். அவை பரார்த்தமாதல் துணிபொருள்; இது தன்மம். தொக்குநிற்றல்-பலகூடிநிற்றல், இது ஏதுப்பொருள். சயனசனங்கள்-திட்டாந்தப்பொருள். சயனசனங்கள்போலும் என்ற திட்டாந்தத்தின் பொருட்குறிப்பாலும், ஓர்க்கும் என்னும் இந்திரியவிசேடணத்தாலும் போகசாதனமாயுள்ள

என்னும் விசேடணம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. 'ஓர்க்குமிந்திரியம்' எனக் கருவி கருத்தாவா யுபசரிக்கப்பட்டது. ஓர்த்தற்குக் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் என்றபடி. பரார்த்தம் - தனக்குப் பயன்படாது பிறர்க்கே பயன்படுதற்குரியது. இது சாதியொருமை. தொக்குநிற்றல் - பல கூடிநிற்றல்;—அது அவயவக் கூட்டங்களாற் பிறர்க்கே பயன்படுதற்குரியதாய் ஆக்கப்பட்டிருத்தல். சரீரேந்திரியங்கள் அவயவக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டனவென்பது நியாயநூன்முடிபு. சயனசனங்களும் அவயவக்கூட்டமுடையவாயாக்கப்பட்டிருத்தல் ஒப்புமை.

இதனால், கண்முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் பரமாய் ஒருஆன்மா உண்டென்று சித்திக்குமாயினும், இது விபரீதசாதனமாகுமென்று இவ்வுதாரணத்துள்ள குற்றம் இன்னதெனக் காட்டி விளக்கப்படும்.

அவ்விளக்கம் வருமாறு:—

"......................என்றூற்
.றொக்கு நிற்றலி னென்கின்ற வேதுச்
சயன சனத்தின் பரார்த்தம் போலக்
கண்முத லிந்தியங் களையும் பரார்த்தத்திற் சாதித்துச்
ச்யன சனவா னைப்போ லாகிக்
கண்முத லிந்தியத் துக்கும் பரனைச்
சாதிக் கிறநிர வயவமா யுள்ள
வான்மா வைச்சா வயவ மாகச்
சாதித் துச்சாத் தியதன் மத்தின்
விசேடங் கெடுத்த லின்விப ரீதம்" (உகூச – நூ0நூ)

என்பது.

இதனுள், என்றால் என்றது வாதிகூற்றான உதாரணத்துள்ள குற்றம் காட்டுதற்கு அவ்வுதாரணத்தை அநுவதித்துக்கொண்டமைதோன்ற நின்றது.

'தொக்குநிற்றலின் என்கின்ற வேது' என்றது கண்முதலிய இந்திரியங்கள் பரார்த்தப்பொருள் என்று சாதித்தற்கு வாதிகூறிய எது என்றவாறு.

என்கின்ற எனச் செயப்படுபொருள் செய்ததுபோலக் கூறப் பட்டது.

'தொக்குநிற்றல்' அவயவக்கூட்டத்தால் ஆக்கப்பட்டிருத்தல்.

'சயனசனத்தின் பரார்த்தம்போல' என்றது சயனசனங்கள் பரார்த்தப்பொருளாவதுபோலும் என்றவாறு; பரார்த்தப்பொருள் தனக்குப் பயன்படாது பிறர்க்கே பயன்படும் பொருள்.

'சயனசனத்தின்' என்னும் இன் அல்வழிச்சாரியை. இராகு வின்தலை என்பதுபோல ஒற்றுமைப்பொருளில்வந்த வேற்றுமைச் சாரியையெனினும் அமையும்.

'கண்முதலிந்தியங்கள்' என்றது ஓர்க்கும் என்னும் அடை மொழியால், சரீரத்தையும் அகப்படுத்திநின்றது; சரீரமும் இந்திரி யக்கூட்டமாய் ஓர்த்தற்குக் கருவியாயமைதலின்.

'ஓர்க்கும்' எனக் கருவி கருத்தாவாயுபசரிக்கப்பட்டது. இந்தி ரியம்—இந்தியமென வடமொழிச்சிதைவாயிற்று.

'பரார்த்தத்திற் சாதித்து' என்றது பிறர்க்கே பயன்படுதற் குரிய பொருள்களின்கூட்டத்துட் பொருந்தியனவாகச் சித்திபெறச் செய்து என்றவாறு.

அங்ஙனம் சாதிக்குமாறு:— இந்திரியங்கள் பிறர்க்கே பயன் படும் பொருட்கூட்டத்துட் சேர்ந்தன. (இது பிரதிக்கினை). அவ யவங்களின்கூட்டத்தால் ஆக்கப்பட்டிருத்தலால் (இது ஏதுவச னம்). யாது யாது அவயவங்களின்கூட்டத்தால் ஆக்கப்பட்டிருப்ப தோ அது அது பிறர்க்குப்பயன்படுவதாயுள்ளது (இது வியாத்தி

வசனம்); பஞ்சணைமெத்தையும் சிங்காசனமும்போல் (இது திட்டாந்தவசனம்). என்பது.

இதனல் அவயவக்கூட்டத்தால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் சயனசனங்கள் தம்பொருட்டாகப் பயன்படாது பிறர்பொருட்டாகவே பயன்படுவனபோல, அவயவக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும் சரீரேந்திரியங்களும் தம்பொருட்டாகப் பயன்படாது பிறன் பொருட்டாகவே பயன்படுவன என்பது பெறப்படும்; பெறவே சரீர இந்திரியாதிகளைத் தன்பொருட்டாகப் பயன்படச்செய்துகொள்ளும் பிறனுயுள்ள ஒரு ஆன்மா உண்டென்று சித்திக்குமாறு காண்க.

இங்ஙனம் இவ்வேது, சரீர இந்திரியங்களுக்குப் பரனாய் ஒரு ஆன்மா உண்டென்று சாதிக்குமாயினும், அது பிறிதோராற்றால் விருத்தம் என்னும் குற்றமுடைத்தாம் என்று காட்டப்படுகிறது; 'சயனசனவானைப்போலாகி' என்று தொடங்கி.

'சயனசனவானைப்போலாகி' என்றது சயனசனங்களுக்குப் பரனாய் அச்சயனசனங்களாலுண்டாகும் போகத்தையனுபவிக்கும் போக்தாவாயுள்ளவன் அவயவங்களுடன்கூடியிருப்பதுபோல என்றவாறு.

'போலாகி' என்றது போலவென்னுந்துணையாய்நின்றது. ஆகி, ஆய், சாதிக்கிற என இயையும்.

பரனாய் - பரனுமாறு. சாதிக்கிற - சாதிக்கப்படுகிற.

'நிரவயவமாயுள்ள ஆன்மாவை' என்றது வாதிக்கு உடம்பாடான ஆகாயம்போல நிரவயவத்தன்மையுள்ள ஆன்மாவை என்றவாறு. நிரவயவம் - ஓரவயவமுமில்லாதது.

இந்திரியங்களுக்குப் பரனுயுள்ள ஆன்மாவைச் சாவயவமாகச் சாதிக்குமாறு:—

'கண் முதலிய இந்திரியங்கள் சாவயவபுருடற்குப் பயன்படுவன; அவயவக்கூட்டத்தா லாக்கப்பட்டிருத்தலால்; யாது யாது அவயவக்கூட்டத்தா லாக்கப்பட்டிருப்பதோ அது அது சாவயவ புருடற்குப் பயன்படுவது; சாவயவபுருடராகிய சைத்திர மைத்திராதிகளுக்குப் பயன்படும் சயனாசனங்கள்போல' எனவரும்.

சாவயவமாக - அவயவத்துடன் கூடியதாக. சாதித்து - சித்தி பெறச்செய்து. இது கருவி கருத்தாவாக உபசரிக்கப்பட்டது.

'சாத்தியதன்மத்தின் விசேடங் கெடுத்தலின் விபரீதம்' என்றது இங்கு வாதி துணியக்கருதிய சாத்தியதன்மமாகிய இந்திரியங்களுக்குப் பரமாய்ச் சொல்லப்பட்ட ஆன்மாவிலுள்ள விசேடமாகிய நிரவயவத்தன்மையைப் போக்கிச் சாவயவத்தன்மையாக்கிக் கெடுத்தலால் தன்மவிசேடவிபரீதசாதனமாயிற்று என்பதாம்.

சாத்தியதன்மமெனினும் தன்மமெனினும் ஒக்கும். அது இங்குப் பரம் என்னும் சொல்லாற்றுணியக்கருதிய ஆன்மா. அதன் கண்ணுள்ள விசேடம் நிரவயவத்தன்மை. அதனைக் கெடுத்தலாவது.—அது சாவயவப்பொருளாகுமாறு துணிதற்குரியதாதல். விபரீதம் மாறுபட்டது விருத்தம் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்.

[தொடரும்.]

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

விபீஷண சரணாகதி

[மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் காரியதரிசியும்
பிரபல வழக்கறிஞரும் தமிழ்வித்வானுமாகிய பிரமஸ்ரீ
N. R. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் (B.A., B.L.,) அவர்கள்.]

இந்தியமக்களின் அரிய பெரிய நூல்களில் இராமாயணம் மிகச் சிறந்தது. வேதத்தால் அறியும் பரம்பொருள் தசரதன் மகனாகப்பிறந்ததும், வேதம் வருணகுமாரனாகிய வால்மீகியிடமிருந்து இராமாயணமென்னும் பெயருடையதாயது என்பர் பெரியோர். வேதங்களில் பரம்பொருளின் தன்மையையும் அப் பரம்பொருளையடையும் வழிகளையும் சொல்லும் பகுதிகளுக்கு உபநிஷத்துக்கள் என்று பெயர். அவைகள், கர்மம் ஞானம் பக்தி ப்ரபத்தி (சரணடைதல்) ஆகிய நான்குமார்க்கங்களையும் வகுத்துக் கூறுகின்றன. அதுபோல் இராமசரித்திரமும் அவைகளைச் செவ்வனே வகுத்துக்கூறுகின்றது. ஆனால் வேதம் ஒழுக்கத்தை இருவகைப்படுத்துக் கட்டளைகளாகவும், கடமைகளாகவும் நன்மை தீமைகளை விளைவிப்பவைகளாகவும் வேறுபடுத்திக் கூறிப்போகும். அதனடியாய்ப்பிறந்த இராமாயணம் முதலான இதிகாசங்கள், அவ்வுண்மைப்பொருள்களின் மெய்ந்நெறியில் நின்ற பெரியோர்களின்சரித்திரங்களையும், அதனால் அவர்களடைந்த பெரிய லாபங்களையும், அவைகளினின்று வழுவிய அறிவிலிகளின் போக்கையும், அதனால் அவர்களுக்கு நேர்ந்த கேட்டையும் ஒழுக்க வேறுபாட்டின்பாற்படுத்தி விளக்கும். உலகத்தார் ஒழுகும் நெறிகள், அவரவர் இயல்பு படிப்பு பழக்கம் மனப்பாங்குகளுக்குத் தகுந்தபடி பல்வேறாகவிருப்பதால் ஒவ்வொரு இதிகாசத்திலும் இத்தகைய பல்வேறுவகைப்பட்ட பாத்திரங்கள் உண்டு. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமான ஒழுக்கமுள்ளவராயிருப்பர். அவர்கள்பால் இம்மார்க்கங்களின் பாகுபாடுகளும் அவைகளைப் பின்தொடர்தலால் அடையும் பலனும் விளங்கும். அதனுடன் ஒவ்வொருவருடைய நடத்தையும் மனப்போக்கும் ஆயுட்

கால சரித்திரமும், வாழ்வும் படிப்போருக்கு எடுத்துக்காட்டுக்க ளாகவும் உதவுகின்றன.

இவ்வித சரித்திரத்தை யுடையவர்களில் மிகவும் புண்ணிய சரித்திரத்தை யுடையவரான விபீஷணுழ்வார் தனதென்ற எல்லா வற்றையும் துறந்து இராமனுடைய அடியிணைகளைத் தவிர வேறு பற்றில்லை யென்று சரணடைந்த சரித்திரம் மிகவும் தூய்மை யுடையதென்றும் இதை இராமாயணத்தின் உபநிஷத்பாகமென் றும் பெரியோர்கள் கொண்டாடுவர்.

இது, 4-வது உபாயமான சரணுகதிசாஸ்திரத்தை விவரித்த லாலும், சகல சனங்களும் அதன் அங்கலக்ஷணங்களை யுணர்ந்து அநுஷ்டித்து இவ்வுலகிற் சகல செல்வங்களையும் பிறகு மோக்ஷபரி யந்தமான லாபத்தையும் அடையக்கிடப்பதாதலாலும் நம் கம்ப நாட்டாழ்வார் தாமியற்றியுள்ள இராமாவதாரத்தில் இதைப் பலபடி யாக விளக்கியுள்ளார். இராமாயணத்தின் அடிமுதல் முடிவுவரை இந்தச் சாஸ்திரத்தின் ஞாபகம் தவருமல் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத் திலும் சொல்லிவரப்பெறுகிறது. பல இடங்களில் உள்ளுறை பொருளாகவும் அமைந்துகிடக்கிறது. இதையே முக்கிய விஷய மாகச் சொல்லியுள்ள இடங்கள் விபீஷணனடைக்கலப்படலமும், கும்பகர்ணன்வதைப்படலமுமாம்.

விபீஷணனடைக்கலப்படலத்திற் சேதனனுடைய அன்புக் கும் ஆதரவுக்கும் பாத்திரமான இடத்தில் பாபம்தோன்றுங்கால், நல்லுணர்வினல் அது தனக்கு விரோதியென்றும் அதை விட் டொழித்தலே தனக்கு நன்மையைப் பயக்கத்தக்கதென்றும் தீர்மா னிக்கவேண்டிய மனப்பாங்குமுதல் இறைவனடிப்புகுந்து அத ஞல் பெரும்பேறடைதலீருகவுள்ள விஷயங்கள் முழுதும் சொல் லப்பட்டுள்ளன. அவைகளை விரிக்கிற் பெருகுமாறுலும் அவைக ளால் நன்மை தீமைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணங்களும், அவைகளை யறியும் ஆற்றலும், அதற்கு நல்லறிவுமிக்க பெரியாரைத் துணைக் கோடலும், தீயவை வெறுத்தலும், நன்மை கடைப்பிடித்தலும், இவைகளுக்கு ஹேதுவான நன்மையின் விசேடஸ்வரூபவிசாரமும்,

அந்நெறியில் தலைப்பட்டாருக்கு ஏற்படும் மனநிகழ்ச்சிகளும், பக்குவநிலையும், ஆர்வம்பொங்கி அன்புததும்பி, அவனடியிற் சேரும் அவாமேம்படுதலும், அநாதிகர்மவாசனையால் தான் இழைத்துள்ள வினைகளின் உணர்ச்சியும், அவன் அருள்புரிதற்குத் தான் இலக்ஷியமாகக்கூடுமோ என்னும் ஐயமும், எவ்விதத்திலும் அவனடிசேர்தலைத்தவிர வேறுசெயலால் எப்பேறும் கிடைக்கக்கூடாததை உணர்ந்தகையறுநிலையும், கடைசியாக அவனடிசேர்தலும் விபீடணனடைக்கலப்படலத்தில் "உத்தமன் அந்நகர் ஒழியப் போயினான்" என்பது தொடங்கிக் "கொற்றவசரண்" என்பதுவரையுள்ள 23 பாட்டுக்களாற் கூறுகிறார்.

அதன்பின் சேனைகாவலர் விபீடணன் அடைக்கலம்புகுதலை இராமனிடம் அறிவித்தலும், இராமன் தனக்கு உற்றாராயுள்ள வானராதியர்களின் நோக்கத்தை யறிதலுமாகிய நாடகம் நடக்கிறது. மற்றையோர் பிரகிருதிவாசனையால் வீடணனை ஏற்றுக்கொள்வதில் உள்ள நன்மைதீமைகளை உலகநியாயத்தாற் கூறப் பரத்வவாசனையில் தேறினவனான அநுமானை இராமர் பார்க்கிறார். இந்த வாசியை உணர்த்த 86ஆவது பாட்டில்,

"உறுபொருள் யாவரும் ஒன்றக் கூறினார்
செறிபெரும் கேள்வியாய் கருத்தென் செப்பென
நெறிதரு மாருதி என்னு நேரிலா
வறிவினை நோக்கினன் அறிவின் மேலுளான்"

என்றார். அதற்கு அநுமான் கூறும் விடையை 88 முதல் 105 ஈறாக 18 பாடல்களில் வைத்துளார். இவைகளை ஆசாரிய லக்ஷணம் என்னலாம். அவைகளைக் கற்குங்கால், தான் செய்யும் விஞ்ஞாபனம் பரமபுருஷனான சர்வேசுவரனிடத்திற் செய்வதென்பதும், எத்திறத்தினும் அடிசேர்ந்தாரை உய்வித்தலுக்கு அவன் இணங்காவிடில் உலகமே பற்றுக்கோடற்றுப்போய்விடும் என்னும் உணர்ச்சியும், அளவற்ற கருணையங்கடலாகிய அவனன்றி வேறொருவரால் அவ்வாறு உய்வித்தல் இயலாது என்பதும் இவைகள் போன்ற அளவிறந்த் அரியபெரிய பொருள்கள் உள்ளுறைப்பொருள்களாகவும் வெளிப்படையாகவும் தெரிகின்றன. அவைகளிற் கடைசிப்

பாட்டான "ஆதலா லிவன்வரவு நல்வரவே" என்று தொடங்கும் பாடல்மட்டுமே ஒரு தனித்த அத்யாத்துமசாஸ்திரம் என்னலாம். அதில் ஈச்வரனுடைய சர்வஞ்ஞதைக்கும் பெரும்படிப்பாளிக ளுடைய அல்பஞ்ஞதைக்கும் உள்ள வாசியும், ஞான அனுஷ் டானங்கள், சத் கைங்கர்யங்களில் அங்வயித்துப் பரமபுரு ஷன்பக்கலே செலுத்தப்பெறுதல்வேண்டும் என்பதும், அதனடி யாகவே சித்தசுத்தியும் தத்துவஞானமும் உண்டாகும் என்பதும், அவ்வித நன்னெறியிலுள்ள ஆசாரியர்களையே தேடியடையவேண்டு மென்பதும் இன்னும் அரிய பெரிய பல பொருள்களும் அறியக் கிடக்கின்றன. அதன்பின் வருவன: சரணாகதர்பால் பகவான் கொண்டிருக்கும் சத்ய சங்கல்பமும் விபீஷணன்பெறும் ரக்ஷண மும் இலங்கையரசாள விபீஷணனுக்கு முடிசூட்டுதலுமாகிய வைப வங்கள். கர்ம, ஞான, பக்தி, மார்க்கங்களைக்காட்டிலும் சரணாகதி மிகவும் உயர்வுள்ளதென்பதைக் கடைசிப்பாட்டில் வைத்து அந் தப் படலத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறார். இது சிரேஷ்டோபாய நிர்த்தாரணம்.

ஆனால் சரணாகதியிலுள்ள ருசியும், அதன் பயனும் கம்பர் மனதைவிட்டு அகலவில்லை. அதற்காகப் பத்துப் படலங்கள் கடந்து கும்பகர்ணன்வதைப்படலத்தில் மறுபடியும் இவைகளை யெல்லாம் நினைவூட்டுகிறார். கும்பகர்ணனைப் பார்த்தவுடன் இராம னுக்கு இவனும் சரண் புகுந்தால் காப்பாற்றிவிடலாமென்று தோன்றுகிறது. தன் கருத்தை அவனிடமுரைக்க வீடணனை யனுப்புகிறார். அவனைக் கண்டவுடன் கும்பகர்ணன் நற்கதியடைந்த இவன் தீயோராகிய நம்பால் ஏன் மீளவருகிறான் என்று திடுக்கிடு கிறான். அப்போது கண்ணீரைப் பெருக்குகிறான். அக்கண்ணீரி லுள்ள பாவங்கள் பல. தம்பி என்னும் பரிவு, உயர்பதவியிற் சென்ற தனாலாய அன்பு, அதை இழக்கத்தலைப்பட்டானே என்னும் துக் கம் முதலியன. மனதில் இவையெல்லாம் ஒருங்கே நிகழவல்லன வென்பதும் அறியக்கிடக்கின்றது. கண்ணீர்பெருகக் கும்பகர்ணன், "உய்ந்தனையொருவன்போனாய்" என்னும் அடிதொடங்கி 9 பாட்டுக் களால் தன் கருத்தை உணர்த்துகிறான். அவைகளில் சரணாகதன் லக்ஷணமும், சரண்கொள்பவராகிய பகவான் சங்கற்பமும், அதைச் செய்வதால் எல்லாவிதத்தாலும் சரணாகதனுக் கேற்படும் மாறு தல்களும், ரக்ஷணத்துக்காக அவன் செய்யும் உபாயங்களும் மற்

றும் பலவிதப் பயன்களும் விரவிக்கிடக்கின்றன. இதைக் கேவலம் சாஸ்திரதர்மமாக மட்டில் உணர்ந்து அனுஷ்டிக்காமல் விட்டவனாகிய கும்பகர்ணன் சொன்னது போதாதாம். ஆதலால் அதை அனுட்டித்துப் பயனை நுகரும் வீடணன் ஒரு பாட்டால் அப் பயனை மறுபடி சொல்லுகிறான். பின்னால் பிறவியினாலும் ஸம்ஸ்காரங்களாலும் ஏற்பட்ட பற்றுத்தான் சகல தீங்குகளையடைதற்கும் நல்வழிப்படாமைக்கும் காரணமென்றும் அவைகளை விட்டாலன்றி நன்னெறிச்செல்லமுடியாதென்றும் அவ்விதம் விடவேண்டிய அவசியமும் இன்னும் பல அரிய பெரிய பொருள்களும் அடங்கிய 14 பாடல்களால் சரணாகதிசெய்வதற்கு அடிப்படையாகவுள்ள சேதனனுடையஉள்ளம் திருந்தவேண்டிய முறையும் அதற்குள்ள இடையூறுகளும் அவைகளைக் கடிந்து மனமெழுவதற்குரிய சாதனங்களும் நியாயங்களும் உதாரணங்களுடனும் அனுஷ்டித்தவர்களுடனும் சொல்லப்பெறுகின்றன. இவ்விதம் சரணாகதிசாஸ்திரத்தின் சகல தத்துவங்களையும் சேகரித்து நமக்கருளிய கம்பநாட்டாழ்வார்பேருதவிக்குத் தமிழகம் என்றும் கடப்பாடுடையதாகும்.

1936-ஆு ஜனவரிமீ 11உ (யுவ-ஆு மார்கழிமீ 27உ) பகல் 12-மணிக்கு, தல்லாகுளத்தில் இராமநாதபுரம் மஹாராஜா அவர்கள் பங்களாவில் கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் கார்யநிர்வாகஸபையில் முடிவுசெய்யப்பெற்ற தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் இராமநாதபுரம் ராஜா R. ஷண்முகராஜேசுவர நாகநாதஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள்,—அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள், B.A., B.L., M.L.C., —உப-அக்கிராசனாதிபதி.
3. ,, V. சுந்தரமையரவர்கள் B.A., B.L.
4. ,, N. R. கிருஷ்ணஸாமி ஐயங்காரவர்கள் B.A., B.L.

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1935-ஆம் ஆு செப்டம்பர்மீ முதல் டிசம்பர்மீ முடிய உள்ள வரவு செலவு கணக்குகள் அங்கீகரிக்கலாயின.

II. மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அங்கத்தினராகவேண்டுமெனக்கோரிய (1) ஸ்ரீவானமாமலைமடம் ஆஸ்தான வித்வான் தென்திருப்பேரை ஸ்ரீ அனந்த கிருஷ்ணையங்காரவர்களையும், (2) உத்தமபாளையம் போஸ்டு அனுமந்தன்பட்டி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அ. சு. கிருஷ்ணசுவாமி ஐயங்காரவர்களையும் அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

III. சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங்களை ஒரு ரூபாய்க்கும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு ரூபா ஒன்றுக்கு அரை அணு வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்க லாமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. (a) மதுரை M. R. C. C. Bankல் வட்டிக்காக Fixed Depositல் போட்டுவைத்துள்ள ரூ. 25,011—5—0யும் ஷை டிபாஸிட்டின் வாயிதா முடி வடைகிற 31—1—36 முதல் இரண்டு வருஷங்கட்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு ரூ. $3\frac{1}{2}$ வட்டிக்கு மறுபடியும் Fixed Depositல் போட்டுவைக்கும் படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

(b) மதுரை இந்தியன்பாங்கில், மூன்று Fixed Depositகளில் இரண்டுவருஷ வாயிதாவுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100-க்கு ரூ. $3\frac{1}{2}$ வட்டிக்கு ரூ. 25,000ம் ஏற்கனவே போட்டிருப்பதை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

V. சங்கம் அச்சாபீஸில் வேலைசெய்துவரும் கம்பாஸிட்டர் P. திருப்பதி சேர்வைக்கு மாதச்சம்பளம் ரூ. 8 லிருந்து ரூ. 10-க்கு உயர்த்தப்பட்டிருப்பதை யும், கம்பாஸிட்டர் ஒருவன் ஸ்தானத்தில் P. கருப்பையாவை மாதம் 10 ரூ. சம்பளத்தில் நியமித்திருப்பதையும் அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

VI. இச்சங்கத்தின் கௌரவகாரியதரிசியாகப் பலவருஷங்கள் இருந்த வரும், சிதம்பரம் அண்ணாமலை ஸர்வகலாசாலை ஸெனேட்டில் ஒருமுறை சங் கத்தின் பிரதிநிதியாயிருந்தவரும், சங்கசம்பந்தமாகவும் தமிழ்க்கல்விசம்பந்தமாக வும் மிகவும் அரியகைங்கரியம் செய்தவருமான மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்சாஹிப் M. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் காலஞ்சென்றமையால் ஏற்பட்ட நஷ்டத் தையும் அநுதாபத்தையும் சங்கத்தார் ரிக்கார்டில் பதிவுசெய்தார்கள். இவ் விஷயத்தை, துக்கத்தில் மூழ்கிய ஷையாரின் குடும்பத்தாருக்குத் தெரிவிக்கும் படி தீர்மானிக்கலாயிற்று.

மதுரை.
11—1—'36.

R. Shanmuga Rajeswaran,
அக்கிராசனாதிபதி.

சில ஆராய்ச்சி.

க. தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்து வேற்றுமைமயங்கியலில் 'முதலிற்கூறும் சினையறிகிளவியும்' என்னும் கககூ ஆம் சூத்திரத்துச் சேனவரையருரையுள் '"அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டா" எனின்;— அன்மொழித்தொகை தொகையாதலுடைமையான் ஆண்டுக் கூறினர். இயற்கைப்பெயர் ஆகுபெயரெனப் பெயர் இரண்டாயடங்கும்வழி ஒருபெயர்ப்பட்டதென மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அன்மொழித்தொகை எச்சவியலு ளுணர்த்தப்படும். அதனல் அவ்வாகுபெயராதலுடைமைபற்றி ஈண்டுக் கூறினர். எச்சவியலுட் கூறப்பட்டவாயினும் வினையெச்சமுதலாயின வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாதலுமுடைமையான் அவற்றை வினையியலுள்ளும் இடையியலுள்ளும் கூறியவாறுபோல வென்பது' என்னும் உரைவாக்கியம் தொடர்பின்றிக் காணப்படுகிறது. அன்றியும், 'ஒருபெயர்ப்பட்டதென மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க' என்பதில்—மேலும் என்று குறிக்கப்பட்டஇடம் யாது என்பது புலப்படவில்லை. சூத்திரத்துள் இருபெயரொட்டும் என்பதையே சுட்டியதாயின் ஈண்டுக் 'கூறினர்' என்னும் வாக்கியமிருக்கவே அங்ஙனம் சுட்டலும் சிறப்பின்றாகும். பழைய ஏட்டுப்பிரதியை நோக்கியெழுதிய கையெழுத்துப்பிரதியொன்றில் 'ஒருபெயர்ப்பட்டதென மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க' என்பது, 'ஆகுபெயர்ப்பட்டதன்மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க' எனக் காணப்படுகிறது. அதனைநோக்கும்போது அது பொருத்தமாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் 'அன்மொழித்தொகை ஆகுபெயர்ப்பட்டு அதன்மேலும் (ஆகுபெயர்மேலும்) வந்தவாறு கண்டுகொள்க' என்னும் பொருள்பட நிற்றலின்.

உ. விளிமரபு கசு ஆம் சூத்திர உரையுள் சேனவரையர், ஆனீற்றளபெடைப்பெயர்க்கு உழாஅன், கிழாஅன் என உதாரணங்காட்டியுள்ளார். அங்ஙனம் ஆனீற்றிற்கு அவற்றை உதாரணமாகக் காட்டிய அவரே "ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே, ஆயிடனறிதல் செய்யு ளுள்ளே" என்னுஞ் சூத்திரவுரையுள் 'உழாஅன்

கிழாஅன் என்பனவோவெனின் அவை அன்னீற்றுப்பெயர் ஒருமொழிப்புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது; ஆனீறுய வழி உழவோன் கிழவோன் எனத் திரியுமாறறிக' எனக் கூறியுள் ளார். இச்சூத்திரவுரைகள் ஒன்றற்கொன்று முரணுகக் காணப் படுகின்றன. மேற்காட்டிய விளிமரபுச்சூத்திரத்திற்கு உதாரண மாக இளம்பூரணரும் கல்லாடனுரும் அழாஅன், புழாஅன் என் பவற்றையே உதாரணமாகக்காட்டியுள்ளார்கள். ஆதலின் அவர் களைப் பின்பற்றியே சேனுவரையரும் உதாரணங்காட்டியிருப்பா ராதலின், சேனுவரையர் காட்டிய அழாஅன், புழாஅன் என்னு முதாரணங்களையே, எழுதுவோர் உழாஅன், கிழாஅன் என முத லெழுத்துக்களைமாற்றி எழுதியிருப்பார்களோவென ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அழாஅன், புழாஅன் என்பன அழவோன், புழவோன் எனத் திரிந்துநில்லாமையானும், உழாஅன், கிழாஅன் என்பன உழவோன், கிழவோன் எனத் திரிந்துநிற்றலானும், அழாஅன், புழாஅன் என்பனவற்றையே உதாரணமாகக் காட்டி யிருக்கலாமென்பது ஊகிக்கப்படத்தக்கது. நச்சினர்க்கினியரும், உழாஅன், கிழாஅன் என்பவற்றையே உதாரணங்காட்டி "ஆவோ வாகும் பெயருமாருளவே" என்னுஞ் சூத்திரத்து அழாஅன், கிழாஅன் என்னும் அளபெடைப்பெயர் அளபெடுத்தலால் ஆவோ வாகாவென்றுகூறுதலின், அவரும் ஆனீற்றளபெடைப்பெயருக்கு அழாஅன், புழாஅன் என்பனவற்றையே உதாரணங்காட்டியிருத் தல்வேண்டும். ஈண்டுப் புழாஅன் என்பது கிழாஅன் என மாறி யிருக்கலாம். அல்லது ஈண்டு உழாஅன் கிழாஅன் என்பவற்றையே உதாரணமாகக்காட்டிச் சேனுவரையரை மறுத்திருத்தல்வேண் டும். இதனை யான் துணிந்துகூறவில்லை. வேறுகருத்து உண் டாயின் அறிஞர்கள் விளக்குவார்களெனக்கருதியே இங்கு எழுத லாயினேன்.

இதனையும், மேலதையும் எட்டுப்பிரதி வைத்திருப்போர் ஆராய்ந்து இச்செந்தமிழ்வழியாக வெளிப்படுத்தின் அது தமிழ் கற்போர்க்குச் செய்த பேருபகாரமாகுமென எண்ணுகின்றேன்.

சி. கணேசையர்.

பாண்டியர் வரலாறு.

[சஅ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் I:—இவன் கி. பி. 1268முதல் கி. பி. 1311 வரையில் அரசாண்டவன். இவனைக் 'கோநேரின்மை கொண்டான்' எனவும் 'புவனேகவீரன்' எனவும் வழங்குவர். 'தேர் போல்' என்று தொடங்கும் இவனது மெய்க்கீர்த்தி இவனது வரலாற்றையறிதற்குச் சிறிதும் பயன்படாததாக இருக்கின்றது.

இவன்காலத்தில் பாண்டியராச்சியம் செழிப்புற்று உயர்நிலையிலிருந்தது. இவன் அரசாளும் நாட்களில் 'இத்தாலியா' நாட்டு 'வெனிசு'நகரத்தானாகிய 'மார்க்கபோலோ' என்பவன் பாண்டிநாட்டிற்குவந்து பலநகரங்களையும் சுற்றிப்பார்த்து இவனது ஆளுகையைப் பெரிதும் புகழ்ந்து தன் நூலில் எழுதியுள்ளான். அவன், பாண்டிநாட்டிற்குத் தான் சென்றபோது அங்குப் பாண்டியர் ஐவர் ஆண்டுவந்தனர் என்றும், அவர்களுள் குலசேகரபாண்டியனே மூத்தவன் என்றும், அவன் தன் தலைநகராகிய மதுரையில் பெரும்பொருள் சேர்த்துவைத்திருந்தான் என்றும், அவனது உரிமைச் சுற்றத்தினர் சிறந்த அணிகலன்களைப் பூண்டுகொள்வது வழக்கம் என்றும், அவன் தன் இராச்சியத்தில் நடுவுநிலைமையுடன் செங்கோல்செலுத்திவந்தான் என்றும், வாணிபஞ்செய்வோராகிய பிறநாட்டுமக்களிடத்து அவன் பேரன்புடன் நடந்துவந்தமையின் அன்னோர் அவனது பாண்டிநாட்டிற்குப்போதற்குப்பெரிதும் விரும்பினர் என்றும் தன்குறிப்பில் வரைந்திருக்கின்றான்.

அந்நாட்களில், பாண்டிநாட்டிற்கு வந்த மகமதியனாகிய 'வாசப்' என்பானும் இவ்வேந்தனாட்சியை அங்ஙனமே புகழ்ந்துரைத்ததோடு இவன் தலைநகரில் ஆயிரத்திருநூறுகோடிப்பொன்னும் முத்துக்களும் வைத்திருந்தான் என்றும் குறித்துள்ளான்.

இவன்காலத்துப் போர்நிகழ்ச்சிகள், இவன் ஈழநாட்டின்மீது படையெடுத்ததும், சேரநாட்டிலுள்ள கொல்லத்தைக் கைப்பற்றியதுமேயாம்.

குலசேகரபாண்டியனும் அவன் தம்பிமார்களும் தம் படைத் தலைவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனாகிய ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் தலைமையின்கீழ் ஒரு பெரும்படையை ஈழநாட்டிற்கு அனுப்பினர். அப்படை அந்நாட்டிற் பலநகரங்களையும் கோட்டைகளையும் அழித்துப் பொருள்களைக் கொள்ளையிட்டுப் புத்ததேவரது மாண்புவாய்ந்த பல்லையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு வெற்றியுடன் பாண்டிநாட்டிற்குத் திரும்பிற்று. பாண்டியரோடு போர்புரிந்து அப்பல்லைப் பெறுதற்கு இயலாதநிலையிலிருந்த ஈழநாட்டுமன்னனாகிய மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு என்பான் குலசேகரபாண்டியனைப் பணிந்து நட்புரிமை கொண்டு அதனைத் திரும்பப் பெற்றுச் சென்றனன்.*

இது கி. பி. 1284-ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்ததாகும். இச்செய்தி இலங்கைச்சரிதமாகிய மகாவம்சத்திலும் சொல்லப்பட்டுளது. குலசேகரபாண்டியன் மலைநாட்டிலுள்ள கொல்லத்தைவென்று கைப்பற்றிக்கொண்டமையால், 'கொல்லங்கொண்டான்' என்ற பட்டமெய்தினன்.

சோழநாட்டிற் பல இடங்களில் இவன் கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுதலால் இந்நாடுமுழுவதும் இவனது ஆட்சிக்குட்பட்டிருத்தல் வேண்டும் என்பது நன்கு புலப்படுகின்றது. அன்றியும் இவனுக்கு முன்னர் அரசாண்ட சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனது ஆளுகையின்கீழிருந்த எல்லாநாடுகளும் இவனுடைய ஆட்சிக்கும் உட்பட்டிருந்தன என்பது அவ்விடங்களிற் காணப்படும் இவனுடைய கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுகின்றது.

மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியனும்†, சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்‡ என்ற பெயருடைய இருவரும், சடையவர்மன் வீரபாண்டியனும் இவன்காலத்திருந்தனர் என்று வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். (The Pandyan Kingdom page. 180) அவர்கள் எவ்வெப்பகுதிகளை ஆண்டனர் என்பது தெரியவில்லை.

---

* நான்காம் பராக்கிரமபாகுவினால் புத்ததேவரது பல்லிற்கு ஒரு பெருங்கோயில் பின்னர் அமைக்கப்பெற்றது. (Ancient Dekhan page 171.)

† இவனுடைய ஆட்சிக்காலம் கி. பி. 1283—1296

‡ முடிசூடியகாலம் கி. பி. 1276

இவ்வேந்தன்காலத்தில் மாவலிவாணராயன் என்ற பட்ட முடைய பல அரசியல்தலைவர்கள் பாண்டிநாட்டில் இருந்தனர் என்று தெரிகிறது.

குலசேகரபாண்டியற்குச் சுந்தரபாண்டியன், வீரபாண்டியன் என்ற இருபுதல்வர் இருந்தனர். இவர்களுள், சுந்தரபாண்டியன் பட்டத்தரசியின் புதல்வன்; வீரபாண்டியன் காதற்கிழத்தி யின்மகன். இவ்விருவருள் வீரபாண்டியனே ஆண்மையும்வீரமு முடையவனாகவிளங்கினான். இதனையுணர்ந்த குலசேகரபாண்டி யன் தனக்குப்பின் தன் இராச்சியத்தை நன்கு பாதுகாத்து ஆட்சி புரியவல்ல அரசிளஞ்சிங்கம் வீரபாண்டியனே என்று கருதி அவனுக்கு கி. பி. 1296-ல் இளவரசுப்பட்டங் கட்டினான். இராச மாதேவியின் மகனாகிய சுந்தரபாண்டியன் தன் தந்தையின் செயலைப் பெரிதும் வெறுத்தனன். இறுதியில் கி. பி. 1310ஆம் ஆண்டில் இவன் தன் தந்தையைக்கொன்று சில போர்வீரர்களின் துணை கொண்டு மதுரைமாநகரில் அரியணை ஏறினான். இளவரசுப்பட்டங் கட்டப்பெற்ற வீரபாண்டியன் தலைநகரைவிட்டு ஓடிவிட்டான். நாற்பத்துநான்கு ஆண்டுகள் பாண்டிநாட்டைச் சிறப்புடன் அர சாண்ட குலசேகரபாண்டியன் வாழ்நாள் இங்ஙனம் முடிவுற்றது.

[தொடரும்.]

T. V. சதாசிவபண்டாரத்தார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர், வாணாதுறைஹைஸ்கூல்,
கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ:

மதிப்புரை.

ஸ்ரீ ஸ்வயம்ப்ரகாசவிஜயம்:— இது, நாமக்கல்தாலூகா சேந்தமங்கலம், ஸ்ரீதத்தகிரி குகாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமத். ஸ்வயம்ப்ரகாச ப்ரம்மேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளுடைய திவ்யசரிதமும் நல்லுபதேசங்களும் அடங்கிய அருந்தமிழ்ப் புத்தகமாகும். ஸ்ரீமத். வரகவி. திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியாரவர்கள் இதனைத் தேன்போலினிய தெள்ளியநடையில் இயற்றியுள்ளார்கள். ஸ்ரீமத். ஸ்வாமி துரியாநந்தா அவர்களின் பேரருட்செல்வத்தால் இது, பலரும் படித்துப் பயன்கொள்ளுமாறு அச்சேறி வெளிவந்துலவுகின்றது. ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி திராவிடவித்யாபூஷணம் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையரவர்களும் இதற்கு அரியதொரு சிறப்புரை எழுதி உதவியிருக்கின்றனர்.

இப்புத்தகம் மூன்றுபகுதிகள் கொண்டது. முதற்பகுதி ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் உண்மைவரலாற்றை மிக வியப்புண்டாகுமாறு விளக்குகின்றது. இரண்டாம்பகுதி ஸ்வாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய 33 அரிய உபந்யாஸங்களை விரிய வெளியிடுகின்றது. மூன்றாம்பகுதி ஸ்வாமிகள் தம் சீடரின் 120 ஐயவினாக்களுக்கு விடையிறுத்தபான்மையைச் செவ்வனம் தெளிவிக்கின்றது. இவையேயன்றி, ஸ்வாமிகளின்குருவாய் விளங்கிய ஸ்ரீஸதாசிவப்ரம்மேந்த்ர ஸரஸ்வதி அவர்களின் வைபவமும் ஸ்ரீபகவத்கீதாஸாரம் முதலியனவும் இப்புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ளன.

இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்களின் நெறியறிந்துய்யும் நினைவுடைய ஆன்மாக்களுக்கு இஃது உறுதுணையாய் உதவவல்லது. ஒவ்வொருவர்க்கும் இப்புத்தகம் கைப்பெறுதல் அவ்வவர் புண்ணியப்பேறு என்றே கூற அமையும். ஏறக்குறைய 550 பக்கஅளவில் அழுத்தமான காகிதத்தில் அழகாக அச்சிட்டு உறுதியாகப் பைண்டுசெய்யப்பெற்ற இதன் விலை ரூபா 2—8—0. வேண்டுவோர் "விசாகவிஜயம் 26, சுபத்திராள் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

பாரமைகாந்த்யம்:—இப்பெயர்கொண்ட அரியதொரு ஆராய்ச்சிப்புத்தகம் மைலாப்பூர் அட்வொகேட் ஸ்ரீ. உ. வே. தி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமியால் எழுதப்பெற்றது. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயக்கோட்

பாடுகளுள் முதன்மையான பகவத் தாஸ்யத்தில் மறந்தும் புறந் தொழாமனத்துடன் ஊன்றிநிற்கும் நிலைமையே பாரமைகாந்த்யம் என வழங்குவதாம். அத்தகைய நிலையின் விரிவான லக்ஷணம் இச் சிறுபுஸ்தகத்தில் த்ருடதரமான வடகலை தென்கலை ப்ரமாணங் கொண்டு ஆசிரியரால் நன்கு வ்யவஹரிக்கப்பட்டுள்ளது.

படிப்பவர்மனத்திற் பதியும்படி விஷயங்களை வெளியிடும் அத்யத்புதமான வாக்யசைலி இவ்வாசிரியரிடம் அஸாதாரணமாக அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாராய்ச்சியால் ஆழ்வாராசார்யர்களின் அமேயமான ப்ரபாவத்தைக் கரதலாமலகமாகக் கண்டுகளிப்பதே யன்றி, ஸ்ரீவைஷ்ணவராயுள்ளார் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கடைப்பிடிக்கவேண்டிய உயர்நிலை இன்னதென்பதை மலையிட்ட தீபமென மனங்கொள்ளலும் ஆகும். ஆகவே வாசகர்களுக்கு இப் புஸ்தகத்தாலெய்தும் பயன் அளவிடங்குவதன்று.

இதன் சீர்மையை நன்கறிந்து ஸ்ரீமதுபயவேதாந்த வித்வான் திருக்கோஷ்டியூர் ஸௌம்யநாராயணாசார்ய ஸ்வாமி சொற்சுருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும் வாய்ந்த ஓர் அரிய பூமிகை எழுதி அநுக்ரஹித்திருக்கின்றனர். பகவத் கைங்கர்யரூபமாய் லோகோபகாரமான இது போன்ற க்ரந்தநிர்மாணம் பலவற்றைச் செய்யுமாறு இதன் ஆசிரியர்க்கு எம்பெருமான் திருவருள்புரியவேண்டும். இப்புஸ்தகத்தின் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் "ஸ்ரீ. உ. வே. தி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், அட்வொகேட், சித்திரக்குளம் மேலண்டை, மைலாப்பூர்" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

தமிழ்ப்பேரகராதி:—சென்னைச் சருவகலாசங்கப்பிரசுரமாகிய இவ்வகராதியின் தொகுதி VI, பகுதி IV இப்பொழுது வெளி வந்துவிட்டது. இன்னும் இரண்டொருபகுதியோடு இவ்வகராதி வேலை நன்கு நிறைவேறி முற்றுப்பெறுமென்று தெரிகிறது. வழக்கம்போலவே இப்பகுதியும் மிகச் சிறந்தமுறையிற் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் 'விரற்புறப்பாடு' என்பது முதல் 'வைராக்கியஞ் சொல்லுதல் என்ப திறுதியாகவுள்ள சொற்களுக்குத் தக்க மேற்கோளுடன் பொருளெழுதப்பட்டுவிளங்குகிறது. நூற்றறுபது பக்கங்கொண்ட இப்பகுதியின் விலை ரூ. 2—0—0. வேண்டுவோர் "Messrs C. Coomaraswamy Naidu & sons, George Town, Madras" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

தாதுவர்ஷ வாக்கியபஞ்சாங்கம்:— இஃது யாழ்ப்பாணத்துப் பருத்தித்துறைச் சோதிடப்புலவர் ஸ்ரீ. சோ. வைத்தியநாத சாஸ்திரிகளவர்களாற் கணிக்கப்பெற்றது. இதன் கணிதமுறை பலநூற்றுண்டு பாரம்பரியமாய் வந்த பெரியோர்நெறியைப் பின்பற்றியதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் ஏனையவற்றிற் காணவியலாத விசேடங்கள் பல இப்பஞ்சாங்கத்தில் அமைந்துள்ளனவாம். வைத்தியநாத தீக்ஷிதீயம் போன்ற பிரமாணங்களைக் கொண்டு விரத சிராத்தாதிகள் இதில் தெளிவாய் நிர்ணயிக்கப்பட்டு விளங்குகின்றன. மற்றும் சோதிடம் அறிவார்க்கு இன்றியமையாத எத்துணையோ பல அரிய விஷயங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. எண்பத்தெட்டுப்பக்கங்களில் மிக விரிவாக அச்சிடப்பட்ட இப்பஞ்சாங்கத்தின் விலை அணு 4. (சதம் 25). வேண்டுவோர் "ஸ்ரீமத் சோ. வைத்தியநாத சாஸ்திரிகள், கலாநிதியந்திரசாலை, பருத்தித்துறை, இலங்கை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

தமிழ்த்தோண்டன் போங்கல்மலர்: — இஃது இம்மதுரை நகரிற் சிலகாலமாக நிலவிவருகின்ற **தமிழ்த்தொண்டன்** என்னும் வாரப்பத்திரிகையின் தைப்பொங்கல் விசேடவெளியீடாகும். சுமார் 60 பக்கங்கொண்ட அழகிய புத்தகவுருவில் அச்சிடப்பட்ட இது தமிழறிஞர் பலர் எழுதிய அரிய கட்டுரைகளோடு மிளிர்கின்றது. இக்காலத் தமிழ்நாட்டு நாடகவரங்க நாரீமணிகள் பலரின் உருவப்படங்களும் வேறுசில சித்திரப்படங்களும் இதனை அலங்கரிக்கின்றன. மற்றும் பலவகையான விற்பனைப்பொருள்களின் விளம்பரப்பகுதியும் இதில் மலிந்து விளங்குவனவாம். ஆகலின் இஃது பண்டிதர் பாமரர் என்னும் பலதிறத்தார்க்கும் பயன்றருமாறு அமைந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் திருவாளர் வித்துவான் வ. மு. கனகசுந்தரம் அவர்கள் தம் தமிழ்ப்புலமையும் உலகியலறிவுங்கொண்டு ஆற்றிவரும் அருந்தொண்டின் பெருமை பாராட்டற்குரியதே. இப் 'பொங்கல் மல'ரின் விலை அணு 2. வேண்டுவோர் "திரு. வ. மு. கனகசுந்தரம் அவர்கள், பத்திராசிரியர், 'தமிழ்த்தொண்டன், மதுரை" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

சிந்தாமணி அல்லது காதலின்வெற்றி:— இது, சிங்கப்பெருமாள்கோவில், ஸ்ரீமத். க. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களால் எழுதப்பெற்றதொரு நாடகம்.—இதனுள், சிற்றின்பமடுவில்மூழ்கிக் கரைகாணாது கிடந்த வொருசேதனன் பேரானந்தப்பெருங்கடலடைந்து பேரின்பப்பெருவாழ்க்கையெய்திய செய்தியை நுவல்பொருளாகக் கொண்டு, காமுகர் வேசையர் கள்வர் வேடர் வைதிகர் இடையர் முதலிய பாத்திரங்களால் அவரவரியல்பு புலப்படுதற்கேற்றவாறமைக்கப்பட்ட வாக்கியநடைகள் ஆங்காங்குச் சிங்காரம் ஹாஸ்யம் சோகம் அச்சம் முதலிய சுவைநயங்களும் பலவகைநீதிகளும் தோன்றுமாறு வரையப்பட்டிருப்பது பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. வேசையர்மீதுகொள்ளும் கழிபெருங்காதல் அறம் பொருள் இன்பங்களை அழித்து உற்றோர் பெற்றோர்களையும் ஒழித்துப் பெருந்துன்பக்கடலுளழுத்தும் என்பதும், நிர்க்கதியானவர் நற்கதியடைவார் என்பதும் நிதர்சனமாயறியும்படி விளங்குகின்றன.

இந்நாடகம், படிப்பவர் நடிப்பவர் பார்ப்பவர் கேட்பவர் எல்லோருக்கும் இனிமைபயக்கத்தக்கது; இதன் இடையிடையே சந்தர்ப்பத்துக்கேற்றவாறு ஆன்றோர்கள் பாடல்களினின்றும் மிகப்பொருத்தமுள்ளபாடல்களைத் தெரிந்தெடுத்துச் சேர்த்திருப்பது மிகவும் உவப்புறத்தக்கது; நாட்டிலுள்ள சாமானிய ஜனங்களுக்கும் ஆஸ்திகபுத்தியும் ஈசுவரபக்தியும் அளிக்கவல்லது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த மதிப்புரைபெற்றது. அம்மதிப்புரைகளாலும் இதன் அருமைபெருமை இனிது விளங்கும். இதன்விலை அணு 10. வேண்டுவோர், "க. ராமஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள், சந்நிதித்தெரு, சிங்கப்பெருமாள்கோயில், S. I. Ry. செங்கற்பட்டு ஜில்லா" என்ற விலாசத்திற் பெறலாம்.

அநுதாபக்குறிப்பு.

சென்ற ஜனவரிமீ 20உ மாட்சிமிக்க ஐந்தாம் ஜார்ஜ் அரசர் பெருமான் இவ் வுலகவாழ்வுநீத்து 'வாராச்சேட்புலம்' படர்ந்தனர் என்ற செய்தி யார்க்கும் ஆராத்துயரம் விளைப்பதாகும். அதனுல் உலகனைத்துமே ஒருங்கு துயர்க்கடலில் ஆழ்ந்துள்ள தென்பது மிகையாகாது.

இம் மன்னர்பிரான் 1865-ம் ஆண்டிற் பிறந்தவர். எட்வர்டு சக்ரவர்த்தியின் இளையபுதல்வரேயெனினும் அரசுவீற்றிருக்குந் திருப்பொறி இவர்க்கே உரியதாயிற்று. இளமைதொடங்கித் தந்தையாற் பயிற்சிபெற்ற இவர் தம் நாற்பத்தைந்தாம் பிராயத்தில் முறைசெய்து காப்பாற்றும் இறையென முடிசூடி விளங்கினுர்.

இருபத்தைந்தாண்டின்மேலும் நிலவிய இவரது ஆட்சிக் காலத்து இடையிடை நேர்ந்த இடுக்கண்கள் பல. ஆயினும் அவ்வஞ்ஞான்று இவர் தம் ஆற்றலும் அளியும் தோற்றப்புரிந்து, 'மடுத்த வாயெல்லாம் பகடன்னுன்' என்பதற் கிலக்காய்க் காவற்சாகாடினிதி னுய்த்த அருமை பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது. அன்றியும், தொழிலாளரான ஏழைக்குடிகளுக்கு இவர் மிக்க துணையாளரா யுதவினவர் எனவும் புகழப்பெறுவர்.

நம் இந்தியமக்களிடத்தும் இவர் மேற்கொண்டிருந்த மாருத பேரன்பு மறக்குந்தகையதன்றும். நனிசேய்த்தென்னுது நளிர் கடல்கடந்து பழம்பெரும்பதியாம் டில்லியில் பண்டு இவர் மணிமுடிபுனைந்த மங்கலக்காட்சி யாவர்மனத்தையும் இறுகப் பிணித்திட்டது. சிலபல ஆண்டுகள்முன்னர்க் கொடிய பிணிவாய்ப்பட்ட இவர் நல்வாழ்வுபெறுவான் கடவுளைவேண்டி நாடெங்கும் ஒக்க வழிபாடாற்றிய செய்தி 'மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்' என்ற ஆன்ருேர்மொழிக்குச் சான்றெனநின்றது. அதுவேயன்றிச் சென்ற ஆண்டினும் இவர்க்கு வெள்ளிவிழாவணி விளங்கக்கண்டு உள்ளகங் குளிர்ந்த நம் இந்தியநன்மக்கள் இப்பெருந்தகைவேந்தரின் பிரிவுத் துயரை எங்ஙனே ஆற்றவல்லுநராவர்?

பத்திராசிரியர்.

உ

இரங்கற்பாக்கள்.

[மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கக் கலாசாலையாசிரியர்
ஸ்ரீமத். சு. நல்லசிவன்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியவை.]

தேசமெலாந் தினம்புகழுந் தனந்திகழும் இங்கிலாந் தென்னுந் தேசம்
பேசுமெலா நலமுமிகு லண்டன்மா நகரினிற்பேர் பெற்ற மேலோர்
நேசமெலாம் பெற்றுயர்ந்த இந்தியா நனிதழைய நிதிய மோங்கப்
பாசமெலாம் வைத்தாண்ட விக்டோர்யா மகாராணி பால னாகி. (க)

இந்தியா அரசாண்ட ஏழாம்எட் வர்டேனுஞ்சக் கரவர்த் திக்குப்
புந்தியா லுயரிரண்டாம் புதல்வனென வனுதினமும் புரிந்து போற்றி
வந்தியா வருமுவந்து வந்தியா நிற்பநலம் வாய்ந் தியாரும்
சிந்தியா நிற்குமீ ரொன்பானூற் றறுபத்தைந் தென்னச் செப்பும். (உ.)

நல்வருடத் தினிற்றோன்றி ஐந்தாம்ஜார்ஜ் என்னுமெழில் நாமம் பூண்டு
பல்வருட மிந்தியாச் சக்கரவர்த் திப்பதவி படைத்துப் பாரைச்
சொல்*வருடம் போற்காத்து வெள்ளிவிழாக் கண்டவெழிற் றுரையே யிந்த
வல்வருட நினையிழந்து மழையிழந்த பைம்பயிர்போல் வாடினோமே. (ந)

பட்டமெய்து முன்புகடற் படையின்மிகப் பயின்றுபுகழ் படைத்தாய் பின்பு
துட்டரைநிக் கிரகித்துச் சிட்டரைப்பா லித்துலகத் துயர்தீர்த் தாளுஞ்
சட்டபரி பாலனஞ்செய் மகாமண்ட லேச்வரனுஞ் சக்ரவர்த்திப்
பட்டமும்பெற் றிந்தியா மிகவிளங்கப் புரந்தநின்சீர் பகரப் போமோ. (ச)

அணிதிகழும் நாற்பத்தைந் தாம்வயதி லிந்தியா வாட்சி யோங்க
மணிதிகழு முடிபுனைந்தா யிந்தியா வினில்டில்லி வந்தே நின்போற்
பணிதிகழும் பாரரசர் யாரேயிந் தியாவில்வந்து பட்டம் பெற்றார்
துணிதிகழும்ஐந்தாம்ஜார்ஜ்சக்ரவர்த்தித் துரையேயெந் துயர்காண்பாயே.

அயர்லாந்து முதலாய பலபலதே சத்தினர்கட் கருண்மீக் கூர்ந்து
சுயராச ரீகமளித் தனையதன்றித் தொழிலாளர் துயரா லுள்ளம்
அயராதன் னவர்ப்பரிந்த அண்ணலே யெழுபானுண் டவனி வாழ்ந்த
ஜயராஜ மகாயுத்த சமாதானம் புரிந்தநின்சீர் சாற்றற் பாற்றே. (ரு)

* வருடம் - மழை.

பத்தொன்பா னூற்றெடுமுப் பத்தாறும் வருடமதிற் பார்துன் பெய்துஞ்
சத்தொன்றுச் சனவரியிற் றிகதியிரு பான்றிங்கள் சாரு நாளோ
முத்தொன்றூர் கலிப்புவியி னினைப்பிரிந்து துயர்க்கடலில் மூழ்கு நாணின்
சித்தொன்றே ருயிரனைய மேரிமகா ராணியார் செங்கோல் வேந்தே. (எ)

சகமதனில் யாவருக்குந் தாழாது புவியாண்ட சார்வ பௌமன்
றகவுமிகும் ஐந்தாம்ஜார்ஜ் மன்னர்பிரான் பிரிவதனாற் சகிக்கொ ணாத
பகரரிய துயர்க்கடலி லழுந்துமனு தாபமதைப் பார்க்குத் தாயாம்
புகலரிய புகழ்மேரி மஹாராணி யார்க்கியாம் புகல்கின் றேமே. (அ)

ஆதவனத் தமியாத வரசாட்சிப் பெருஞ் சிறப்பார் ஐந்தாம் ஜார்ஜு
மேதகுமண் டலேச்சுவரன் பத்தொன்பானூற்றினெடுமிகுநா லொன்பான்
ஓதுறுவற் சரத்துமுதன் மதியிருபா னிரவுமணி யொருபத் தொன்றும்
பூதவுடம் பினைநீத்துப் பூரணமா நிலையடைந்த புனித நாளே. (௯)

வற்சரம் - வருடம். முதன்மதி - முதல்மாதம், ஜனவரி. இருபான் - இருபது. 1936ம் ஆண்டு ஜனவரி 20உ இராத்திரி மணி 11.

பொன்னின்மணி முடிதாங்கி யிந்தியாச் சக்ரவர்த்திப் பூப னாகி
யின்னரசு தனையேற்றிங் கிந்தா னுலகாளு மிராச ராச
னென்னவரும் இனன்எட்டாம் எட்வர்ட்டுச் சக்ரவர்த்தி யினிது வாழத்
தன்னுயர்வொப் பில்லாதான் சரணசரோ ருகமெமது தலைக்கொள்வாமே.